רמות השבים

עלון הכפר

חג פורים שמח!

גיליון 13
פברואר 2014

alon.ramot.hashavim@gmail.com

רמות השבים
עלון הכפר

ועדות פנימיות

תושבים יקרים!

במסגרת היציאה לדרך של הועד החדש, הוגדרו הועדות השונות ונבחרו יושבי ראש לכל ועדה. בימים אלו אנו משלימים את איוש השורות בכל הועדות. זו ההזדמנות לברך את המתנדבים הרבים שהביעו נכונות להצטרף לעשייה למען הקהילה שלנו. אנו חשים רוח התנדבות ואנרגיה חיובית במחוזותינו.

הועדות:

תכנון ובניה –	**יו"ר הועדה איציק מרוז**
תרבות –	**יו"ר הועדה תמר שריאל**
חינוך ונוער –	**יו"ר הועדה תמר בירם**
תושבים ותיקים ומורשת הכפר –	**יו"ר הועדה אופיר אדלמן**
בטיחות ובטחון –	**יו"ר הועדה יאיר אופיר**
חזות הכפר ואיכות הסביבה –	**יו"ר הועדה רותי מרוז**
תשתיות –	**יו"ר הועדה בועז ארנון**
כספים –	**יו"ר הועדה חנה בר**
תקשורת –	**יו"ר הועדה טרם נבחר**
ביקורת –	**יו"ר טרם נבחר** (בחירת יו"ר ועדה זו מתבצעת ע"י המועצה האזורית).

אם רוצים כפר יפה יותר שנשים לחיות בו, אנא התגייסו וקחו חלק פעיל בעשייה כחברי ועדה או במשימות ספציפיות.
אנא התקשרו ליו"ר הוועדה אם ברצונכם להשתתף במאמץ. תודה.

בשל תחושת הצורך להניע תהליכים רבים הוחלט כי בתקופה הקרובה יתקיימו ישיבות הועד המקומי אחת לשבועיים. בהמשך, באם לא יהיה צורך, תרד תדירות המפגשים לאחת בחודש. המועדים ונושאי הדיון בישיבות מפורסמים כבעבר על גבי לוחות המודעות.

בברכת המשך עשייה פורייה לכולנו,

חברי הועד המקומי

צומת רחוב התרנגול

עם תחילת כהונתו של הוועד החדש נאלצנו להתמודד עם תביעת ערעור נגד התכנית להסדרת צומת התרנגול.
המערער טען שתכנון הכיכר בצומת רח' שרת ודרך הסולטן היה תלוש מההקשר התעבורתי הכולל. הגיוני וצודק.
המשיבים, הוועדה המקומית לתכנון במועצה והוועד שלנו, טענו שנושא הבטיחות הוא חיוני וחובה עלינו לפעול מיידית. הגיוני וצודק.
בית המשפט לא פסק למהות העניין אלא קבע שהתכנית איננה בסמכות הוועדה המקומית אלא חייבת להיות מוגשת לוועדה המשותפת של מתחם תע"ש. זכות הערעור נשמרה למערער לאחר החלטת הוועדה המשותפת.
התחלנו להעמיק בנושא:

alon.ramot.hashavim@gmail.com

- אין דו"ח תנועה המציג נתונים על היקף התעבורה בתיקי הוועד וגם לא בתיקי הוועדה המקומית. כנראה שמעולם לא הוזמנה בדיקה כזאת.
- לא הוצגו וכמובן גם לא נבחנו החלופות לפתרון הבעיה הבטיחותית בצומת. ניתוח זה נדרש הן לגבי ההשפעה התחבורתית והן מהבחינה הכלכלית, חוות הדעת של מהנדס התעבורה קבעה שכיכר יכולה לפתור את הבעיה וגם תתרום לשיפור הנוף. החוו"ד גם קבעה כי "התכנית נתנה מענה למעבר משאיות בצומת."
- הצומת הקיים המוכר לנו מתבסס על דרך גישה לשכונת התרנגול שאינה סטטוטורית (דרך שבוטלה ולכן אינה חוקית ואינה מאושרת לסלילה) ועל כן כמובן שאינה מהווה חלופה בטיחותית ראויה. כל פתרון תחבורה מחייב את סלילת המשך רחוב שרת לפי התב"ע המאושרת. אי לכך ראשית דבר היה צורך לבחון האם ניתן לפתור את בעיות הבטיחות על ידי סלילת הצומת ללא הרחבתו באמצעות כיכר. אדרבא, אם הכיכר תיבנה כמו שתוכננה לפני הארכת רחוב שרת היא תחסום את הגישה לשכונת התרנגול.
- הועד שלנו התחייב לשפות את המועצה והוועדה המקומית כנגד כל תביעה שהיא הנובעת מהכיכר, כולל אובדן ערך, ללא מגבלת סכום או זמן. כאמור לא בוצעה בחינה כלכלית ולא ברור מה ההשלכות התקציביות של השפוי.

לאור זאת ביקשנו מהוועדה המשותפת שהייתה אמורה לדון בנושא ביום 13/2/14, ארכה של מספר שבועות על מנת לאפשר לנו ללמוד את הנושא וההשלכות של בניית כיכר בצומת. הוועדה המשותפת נעתרה לבקשתנו וקיבלנו ארכה של 30 יום. הוועדה המשותפת תשוב ותדון בתכנית ביום 31/3/14.

<u>מספר שיקולים עומדים לנגד עינינו בבואנו לבחון את החלופות לצומת:</u>

1. חובה עלינו למצוא פתרון לצומת כדי להבטיח גישה בטוחה וחוקית לשכונת התרנגול וזאת עד כמה שיותר מהר.
2. חובה לזרז את התכנון והבנייה של המשכו של רח' שרת מערבה, ולא חשוב איזו חלופה לצומת תיבחר בסוף.
3. על פי דעתו של משרד מהנדסי תעבורה שבחן את הנושא בחינה ראשונית, יש פתרון קל וזול יותר שאינו דורש שינוי בתב"ע, ניתן ליישום מהר יותר, וגם יעלה פחות כסף. הוועד טרם קבע איזו חלופה עדיפה אך ברור שישנן חלופות.
4. היוצאת המשפטית של המועצה אמרה בצורה לא-פורמלית שהיא לא שמעה על ועד שנתן שיפוי למועצה או לוועדה המקומית בקשר לתכנית כל שהיא. שיפוי כזה מקובל רק לגבי יזמים פרטיים.

לנושא הסדרת צומת התרנגול יש השלכות רבות על חיי הכפר בכלל ולתושבי רחובות השמש העולה והחצב בפרט. משרד התחבורה בשיתוף המועצה מתכננים "כביש עוקף גבעת-חן" מצומת שרת עד הגבול בין רעננה לגבעת חן. מטרת התכנית היא להקטין את נפח התנועה דרך גבעת חן ובמיוחד של כלי רכב כבדים ולשרת את התנועה בין רעננה להוד השרון. אם תכנית זו תצא לפועל יהפכו דרך הסולטן ורחוב שרת לכביש בין עירוני שאינו מיועד לשרת את תושבי רמות השבים ואף עלול להכביד קשות על התנועה דרך הכפר.
אם לצטט את ראש המועצה דלג'ו, "בהחלט יש לרמות השבים ממה לדאוג". כפי שטענה הוועדה המקומית, תכנון של כיכר בצומת זה ישרת את הפיכת הכביש לבין עירוני.
טרם התקבלה החלטה ע"י הוועד ואנו שוקדים על איסוף מירב הנתונים כדי להבטיח בחירה מושכלת של החלופה המיטבית.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

רמות השבים
עלון הכפר

תגובת הועד לדוח ועדת ביקורת לשנת 2012 :

בעקבות פרסום דוח ועדת הביקורת לשנת 2012 בעלון הקודם,
להלן תשובת הועד המקומי כפי שהועברה לועדת הביקורת כלשונה מיום 21.10.2013:

הועד המקומי מודה לוועדה על עבודתה ועל הזמן שהקדישה לכך.
הגדרת תפקיד ועדת ביקורת לפי סעיף 130 א' סעיף ג' הנה: "ועדת הביקורת תבדוק אם החלטות הועד המקומי הוצאו לפועל כדין, תבדוק את חשבונות הועד המקומי ותוודא כי פעולותיו נעשו במסגרת תקציבו המאושר וכן תבדוק אם תוקנו ליקוים בפעולות הועד המקומי אשר נמצאו בביקורות קודמות"
קראנו בעיון את הדוח ושמחנו להיווכח שבנושאים המוגדרים בסמכויות ועדת הביקורת הועד פעל כהלכה ובניהול תקין ונכון.

ועדת הביקורת מצאה עניין בהרחבת סמכותה והחליטה לעלות נושאים שונים אשר אינם מוגדרים בסמכויות ועדת ביקורת. נושאים שונים אלו כאמור אינם בסמכות ועדת הביקורת ולכן יש לראותם כהתייחסות, ראייה והשקפה של חברי הועדה לגבי ראייתם את הקורה בישוב. עם זאת הועד יתייחס גם לחלק מנושאים אלו:

תגובת הועד להערות ועדת הביקורת:

1. תחזוקת הכפר:
ועד היישוב מתחילת פעילותו בשנת 2004 עוסק לכל אורך השנים באופן אינטנסבי לשדרוג התשתיות בישוב. ולראייה כל מה שבוצע בישוב בשנים האחרונות. עם זאת אנו בתהליך מתמשך הדורש משאבים גדולים ואנו ממשיכים את שיפור התשתיות בכל רחובות הכפר, סיימנו להכין את התכניות לכל חלקו המזרחי של הכפר וכרגע מכינים גם את התוכניות לשכונת התרנגול. במהלך החודשים הקרובים מתוכננים לביצוע רחובות נוספים (הבריכה, הגבעה, הפקאן, הברושים והשקד) וכן מתחילים בבניית גן הילדים הנוסף.
אכיפה: בעקבות לחץ היישובים על היעדר פיקוח, המועצה החליטה להעסיק פקח מלווה בשוטר כדי לעזור בבעיות האכיפה של חוקי העזר ביישובים. אנו התחלנו לעבוד בשיתוף פעולה עם הפקח החדש בתקווה שיראו שיפור בחזות היישוב.
נקודות גזם: הועד שדרג מספר נקודות גזם כדי להבטיח פינוי יעיל יותר.

2. תקציב ביטחון הכפר
משנת 2012 השתנה הדיווח התקציבי למשרד הפנים ולאור דרישה שלהם, הדיווח בטופס תקציב אחיד עד שנת 2013 בנושא ביטחון צריך לכלול את כל הסעיף בכלל ואת הוצאות השכר בפרט באותה קטגוריה ואינו מאפשר לפצל בין הסעיפים.
למרות הערות הועדה, על שימוש כספי השמירה לצרכים אחרים. מובהר כי כספי אגרת השמירה משמשים לנושא הביטחון בלבד. "הצרכים האחרים" בלבד גם הם להוצאות ביטחון בלבד, כגן שכר רכז הביטחון.
החל משנת 2014 יוכל חוק עזר חדש לשירותי שמירה. אנו נפעל לפיו, נעדכן את תקציב הביטחון ונתאים את אגרת השמירה לפי חוק העזר החדש.
בהתייחס להערה שאגרת השמירה לא הופחתה, מובהר בזאת שלמרות שפוצל המכרז, עדיין תקציב הביטחון נותר גרעוני ולכן האגרה לא הופחתה.
יש להדגיש שכל שנעשה הנו בהתאם לתקנות אישורים והסכמות עם המועצה האזורית דרום השרון. שרות האבטחה בישוב הנו הצלחה ומענה מצוין לתושבים, ישובים נוספים באים להתייעץ בכדי לממש שירות שכזה.

3. מכרז שמירה
בניגוד לאמור בביקורת, נוסח ההסכם עם חברת השמירה מאפשר לועד חופש פעולה מלא לאשר העלאה או לדחותה במידה ואיננה קבילה, על פי שיקול דעתו. ליקויי החתימה בהסכם תוקנו.

4. אגרת הביוב וקרן ביוב

אגרת הביוב משמשת גם לתחזוקה שוטפת הכוללת השתתפות בשכר עובדי התחזוקה העוסקים בתחזוקת הביוב והניקוז. קרן הביוב צוברת את עודפי ההכנסה, מהווה ביטחון כלכלי לסל מערכתי גדול ומקיף, ככל שיידרש, בשעת הצורך. הועד יגדיר תקרת צבירה שמעליה יטפל הועד בהפחתת האגרה. הועד מנהל מעקב אחר השימוש בקרן הביוב שאינה משמשת לפעילות שוטפת שקשורה בביוב.

5. שקיפות בהתנהלות הועד, בעיקר בנושא תכנית המתאר ומתחם תע"ש.

הועד החליט שאין הצדקה למאמץ הכרוך בתמלול מלא של ישיבות הועד וניתן להסתפק בעיקרי הדיון ובהחלטות. הוקם מנגנון שלם של תושבים, מומחים, פגישות, ישיבות בפורומים שונים, אספות תושבים, פרסומים של כל המידע באתר הישוב ומתן מידע פרטני לכל מידע שהיה ברשותנו. מי שרוצה ומתעניין יודע את כל שהועד יודע כי הכול פתוח לכולם, לצערנו מי שלא מתעניין ומשקיע זמן (ומניסיון נדרש המון זמן) מרגיש שאין שקיפות וכיוצא באלה. השקיפות והפתיחות קיימת לכל מי שבאמת רוצה.

בנושא כינוס הפורום המורחב ומינוי פרויקטור למתחם תע"ש הועד ייקח לתשומת ליבו את התקלות בתאומים אלה.

חשש לניגוד עניינים – התקבל מכתב מהיועצת המשפטית של המועצה המבטל את החשש.

6. תכניות בנייה ופיקוח על ביצוען

המלצת הועדה מיושמת הלכה למעשה כבר מספר שנים וועד הכפר נמצא בשיתוף פעולה מלא עם הועדה כדי לנסות ולמנוע כמה שיותר חריגות בנייה שלא מאושרות.

7. הוצאות שכר עובדי הועד המקומי

החל משנת 2010 ועד היום לא השתנתה מצבת כ"א של עובדי הועד המקומי, למעט תוספת רכז נוער נוסף בחצי משרה החל משנת 2013.

שינויי השכר הם על פי החלטות ועד ושינויים שנעשו לצורך עדכון ברמות השכר של עובדי הועד כגון: שינוי ברכב האחזקה והשווי למס, גמר חשבון עם רכז הנוער הקודם ומענק חד פעמי.

8. התקציב וניהולו

הועד מקיים ישיבות תקציב ורואה בתקציב הכפר בסיס לתכנית העבודה.

בהקשר לתקציב השמירה – ראו תשובתנו בסעיף 3.

לסעיף תקשורת – העלויות בשנת 2013 ירדו לאחר שעדכנו את התכניות והמסלולים.

9. הוצאות נוער

תקציב הנוער עובר בקרה תקציבית של רכז הנוער וועדת נוער ומעקב על כל ההוצאות ונבדקות בשנית ע"י מזכיר הועד. במידה וקיימות חריגות הן מדווחות לועד היישוב בדווח ניהול תקציב.

יש לציין שלנוער יש הוצאות שוטפות שהן יותר מ- 300 ₪ ולעיתים מוגשות עם בסיס מזומן, הוצאה זו אינה שייכת לקופה קטנה, אף שנרשמת כך על בסיס מזומן.

10. היעדרות חברי ועד מישיבות ועד

הביקורת על נוכחות חבר הועד נכונה. הועד ייקח לתשומת לבו את ההערות בנושא זה.

11. הוצאות כיבוד במכולת

אנו לא מקבלים את ביקורת הועדה על הוצאות הכיבוד מכיוון שהינם מינימאליים.

ההוצאות המשרדיות כוללות בתוכן גם כיבוד לחוגי הותיקים, כיבוד בראש השנה ובפסח וכן פעילויות תרבות.

רמות השבים
עלון הכפר

חדשות תרבות:

פורים ברמות השבים:

מסיבת פורים לילדי כפר מל"ל ורמות השבים

תתקיים ביום ג', 11.3.14, בשעה 17:00 בבית העם ברמות השבים

מופע קוסמות וארוחת ערב קלה משותפת.....פרטים בהמשך.....

הויטה פורים

בתאריכים 16-17.3.13

תושבים פותחים דלתותיהם לילדי הכפר

"היום פורים מחר יום חול – תנו לי משהו לאכול...."

יום שישי, 14.03.2014, בשעה 22:00

מסיבת פורים בארמון המרכזי

ריקודים, אלכוהול ותחפושות עד אור הבוקר !!

אנא הקדימו ורכשו כרטיסים – מספר המקומות מוגבל

מכירה מוקדמת תתקיים במזכירות היישוב אצל אריאלה או במכולת של משה החל מיום א' 2.3.14.

מחיר לתושב 30 ₪ במכירה מוקדמת ו- 50 ₪ בערב המסיבה

מחיר לאורח 50 ₪ במכירה מוקדמת ו- 75 ₪ בערב המסיבה

בשבת, 15.03.2014, בשעה 10:00 בבוקר

העדלאידע המסורתית !!!!!

בשבת, 15.03.2014 בשעה 19:00

קריאת המגילה בבית הכנסת

alon.ramot.hashavim@gmail.com

רמות השבים
עלון הכפר

אמנים, יוצרים, בעלונים, בעלי מלאכה, אספנים
מוזמנים גם הם בשבילכם!

בית פתוח ברמות השבים

לקראת האביב הממשמש ובא, יתקיים בכפר אירוע "בית פתוח ופישפשוק",
בו יפתחו תושבי רמות השבים את בתיהם ויוכלו להציג ולמכור ממעשי ידיהם.

האירוע יתקיים בשבת ה-5 באפריל, החל מהשעה 10:00 בבוקר

תושבים המעוניינים לפתוח את בתיהם בתחומי האמנות, יצירה, בישול
ואפייה, הצגת אוספים מיוחדים, מכירת בגדים וחפצים, תוצרת גידול
עצמי, שיווק חוגים וסדנאות, בתי מלאכה, גראז' סייל ועוד –

מוצמנים להירשם עד ליום 20.3.14
על מנת להבטיח את מרחב.

בנוסף, יתקיים ברחבת גן השעשועים

הפנינג פישפשוק

בו יוכלו תושבים למכור מוצרים שאין להם צורך בהם עוד, במחירים סמליים.
זה הזמן לעשות סדר בארונות, במטבח, בחדרי הילדים...

ההשתתפות היא בהרשמה מראש

לפרטים והרשמה:
נועה שחר 054-4240777
ענבל פוביצר 052-5604010
דפנה מיזל 054-7439479

פרטים נוספים בהמשך.....

alon.ramot.hashavim@gmail.com

רמות השבים
עלון הכפר

אירוע התרמה לאקי"ם

יתקיים ביום חמישי, 27.03.2014, בשעה 20:00 בבית העם.
בתכנית: שירה בציבור – כל התושבים מוזמנים !!

מועדון ההרצאות של יום שלישי

מרים לוטם

תכנית מרצים והרצאות לחודש מרץ 2014 :

תאריך	שם המרצה	נושא
4.3.14	גרי פאל (עו"ד, משפטן והיסטוריון)	"שיבוט בני אדם" שאלות מוסריות, משפטיות ופילוסופיות
18.3.14	אורית בר-שירה	דרך המשי תולדותיה והמסחר לארכה

ההרצאות מתקיימות אחת לשבוע, בימי שלישי אחה"צ, משעה 17:30, בחדר ותיקים, הציבור מוזמן.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

ילדות ונעורים ברמות השבים - זכרו של חוץ (שלמה) יעקבי

ראובן שטיינהרט

ברמות השבים השנתונים של ילידי השנים 1932, 1933, 1934 היו דלים מאוד - של 8 ילדים, לכל היותר זמנית עד 10.
עד שהגיע מוץ לרמות השבים בשנת 1939 הייתה רק ילדה אחת ילידת 1932 - דליה טש.
הכינוי מוץ ניתן לשלמה ע"י אמו, כאשר בתור ילד קטן התלהב מאוד מספר בתמונות על משפחת דובים בשם מוץ.[1]
בקיץ שנת 1939 הייתי כמעט בן 6; התנדנדתי בנדנדה והופיעה שכנתנו פאולה ברליצהיימר ולצידה ילד. היא הציגה את הדייר החדש במשק שלה, מוץ בן ה- 7, שהיה מבוגר ממני בדיוק ב- 18 חודשים. מוץ גר ב'ליפט' שהוקם בחצרה, יחד עם אימו ליזל – שהייתה העוזרת החדשה של פאולה.
כך הכרנו, ומאז היינו לחברים ובילינו יחדיו בילדותנו ובנעורינו. הקשר הטוב עם מוץ היה מזלי הטוב, כי חבר נוסף היה לי רק עד לכיתה ד' – זה היה אולי (אורי) לוונטל, בן הדוד של דני שטייניץ, שעזב את רמות השבים לתל-אביב.
לעיתים התאספה חבורת ילדים רב גילית בבית שטייניץ, ושיחקנו ב'לכבוש את האוצר'. לכל אחד נקשרה מטפחת על זרועו בקשר אחד בלבד. התחלקנו לשתי קבוצות וחיסול היריב נעשה ע"י תלישת הסרט. על המחוסל נאסר לדבר. המתח נוצר בעיקר משום שבכל קבוצה היה מרגל. את תפקיד המרגל חילק לנו אבא לוונטל, שלחש באוזנו של כל אחד, כשידיו רועדות ממחלת הפרקינסון.
בצומת עמוד החשמל (ז"ל) מול חנות הומל, שיחקנו ב'אולר' ובבנדורות (ג'ולות) ביחד עם רבקה פולק ומאיר גבע. אז עדיין לא היה כביש וכמעט שלא עברו מכוניות! כמו כן בנינו בפרדס שלנו מבני בוץ מבוצרים ושיחקנו בהם בבנדורות; וגם זרקנו תפוזים זה על זה.
אימא ליזל ומוץ עברו לגור בבית קטן מאחורי הבית של אדלה הופף - כיום בית קיניגל. בחג הסוכות תשט"ז בנינו על השטח שמצפון לבית קיניגל סוכה. שנינו היינו נגרים מיומנים וכך נבנתה הסוכה מענפי האקליפטוסים של 'היער'

1947 בעת אימון קפ"פ ביער

---

[1] לפני כעשור מירי רכשה את הספר והפתיעה עמו את מוץ, אשר תרגם אותו לעברית עבור בתו ושתי נכדותיו.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

ומקרשים. יצירה משותפת זו הייתה שיא ביטויה של החברות בינינו.
באחד מימי ההולדת שלי, מוץ ואחותי רחל תאודור הכינו לי הפתעה, את המשחק: 'המלחמה על הדגל'. בתוך חריץ שיצרו בקוביות-עץ קטנות, נעצו פיסת קרטון שעליה היה מודבק ציור של אחד ה'כוחות הלוחמים': חייל רגלי, חַפָּר, תותח, טנק, מטוס, קצין, גנרל, מוקש, מרגל. כשצעד מי מהכוחות על הלוח ונפגש בלוחם נגדי היה על שניהם להתגלות והחלש חוסל. המשחק נסתיים כשהגיעו לדגל או כשהגנרל חוסל ע"י מוקש או מרגל. שעות רבות בילינו במשחק זה.
משחק אחר שאהבנו מאד היה 'רמות השבים' אשר נבנה ע"י אחותי רחל ועל ידי, על פי עקרונות משחק המונופול. היו בו משקים של חברי רמות השבים שעליהם ניתן היה לבנות סוכות או לולים, וגם אתרים שונים ברמות השבים, כמו בריכת מנהיים וחנות הומל.
בשנות מלחמת העולם השנייה נוספו זמנית שתי נערות יפיפיות לשנתונים שלנו: גבי נהב (ילידת 1932); וסילביה (ילידת 1933). עבורי זה היה שינוי מהותי, משום שהתאהבתי בבת כיתתי מקורזלת השער סילביה. כאשר יום אחד העזתי לומר לה זאת, ענתה לי שגם היא אוהבת אותי, ונשבענו לשמור על כך בסוד. אולם, אוי לאותה בושה, הסוד דלף לאחותה וממנה לכל בית הספר, וסילביה ואנוכי שמרנו מרחק עד לסופה של שנת הלימודים ועזיבתה את רמות השבים.[2]
מוץ החל ללמוד בתיכון 'כצנלסון' כאשר אני הייתי עדיין ב'אהרונוביץ'. המרחק בין בתינו נשאר כשהיה, אך המרחק בינינו הלך וגדל, במיוחד לאחר שלו הייתה כבר חברה, ואילו אני לא העזתי לומר לנערה שאני אוהב אותה, כי הייתי עדיין פגוע מגילוי אהבתי לסילביה.
מוץ ואנוכי היינו באותה שכבה ב'מחנות העולים'. זכורה לי לטובה פעילותנו האחרונה יחדיו בקיץ 1949במחנה עבודה בקיבוץ בית קשת; חברי קיבוץ היו עדיין מגויסים ולכן חשנו שאנו תורמים למאמץ המלחמתי. מוץ עבד בבניין ולא נהנה לסחוב בלוקים, ואילו אני יצאתי עם עדר כבשים למרעה והייתי גאה שהצלחתי להחזירו בשלום, בזכות זאת שהצלחתי להרים מרבצה את הכבשה המשכוכית.
מוץ התגייס לנח"ל, במסגרת הכשרת מעוז; אח"כ הצטרף לקיבוץ רביבים, שם הכיר את זוגתו רוחמה. לאחר כמה שנים עזבו את רביבים ומוץ עבד כקומונר במחנות העולים בחיפה. לאחר מכן (כך סיפר לי), לאחר שנודע לו שאני לומד באוניברסיטה החליט שגם הוא יכול ללמוד; נרשם בטכניון והיה למהנדס, שעבד ותרם למדינה ב'רפאל'.

[2] לאחר 13 שנים! עמית ללימודים בפקולטה לחקלאות הזמין אותי לפגישת סולחה עם זוגתו – סילביה, שבה התחייכנו נבוכים.

התמודדות עם בעיית הפליטים - תגובה לרשימתו של מיכאל רוטשילד

מאת אקרמן זב

מיכאל שלום,

אין לי פתרון, אך עצם החיפוש והדיאלוג יוצרים מומנט, ואם המומנט הוא חיובי ושואף לעולם טוב יותר וצודק יותר, אזי עשינו צעד, ואף אם קטן, שיגרום לשינוי.

אתחיל מכך שעצם פנייתך למוסדות האו״ם, ראויה לשבח, אם לכולם יהיה איכפת יותר, החיים יהיו נעימים יותר.

איני חושב שאתה טועה בנושא הציניות, אך הטיפול ההומאני שאתה מציע, אפשרי היה אם מספר המהגרים היה קטן ומוגבל, אך המספר הפוטנציאלי אינו מוגבל וככל שהטיפול באלו שהגיעו ליעד חדש יהיה הומאני יותר, זה יעודד את הבאים לארוז ולצאת למסע.
הציניות היא רבה במדינות העולם ככלל, וכל המדינות, אף הנאורות ביותר, שיש להן מדיניות טיפול בבעיית הפליטים, מדיניות זו אינה על מנת לתת פתרון לפליטים אלא נועדה לעצור את שטף הפליטים והמהגרים המתדפקים על דלתותיה של המדינה.
ואכן, במבנה המדיני הקיים ישנה בעיה אמיתית בסוגיית הפליטים. המדינות החזקות כלכלית הן יעד נחשק על ידי הפליטים ועל ידי מחפשי העבודה. ההפרדה בין מחפשי העבודה ממדינות נחשלות לפליטים מאוד סבוכה. לדוגמה, האריתראים שהיגרו לכאן, רבים מהם לא היו נרדפים לפני ההגירה, הם רק היו מועמדים לגיוס חובה לצבא, לשרות בלתי מוגבל בשנים. לאחר שברחו מהמדינה ומהשרות הצבאי הם עלולים לעמוד בפני פסק דין מוות ואז כבר אין ספק שהם פליטים. השרות הבלתי מוגבל בזמן עצמו, אינו אנושי בעיניים מערביות, אך יש מדינות מערביות שבהן גם שרות החובה שלנו בן שלוש השנים, בו אתה יכול להישלח להילחם ולהיהרג גם אם זה בניגוד לרצונך האישי, נתפש כבלתי אנושי.
מספר המהגרים במדינות החזקות הולך וגדל ובחלקן כבר הגיע לכ20% מהאוכלוסייה. זה כבר משפיע מאוד על הלך הרוח במדינות אלו, מעמיס על יכולתן הכלכלית, ומגביר את המתחים בין האוכלוסייה הוותיקה למהגרים.
טיפול הומאני לתפישתנו, כפי שאתה מציע, יגרום למהגרים רבים נוספים לארוז מזוודות על מנת להגיע, ולהגדלת אוכלוסיית המהגרים במדינות שיסכימו לקבלן.

אילו רק ניתן היה לעשות.

בשירו הנפלא של ג׳ון לנון, Imagine, מוצג עתיד אוטופי שכיום נראה מאוד רחוק ואף בלתי נתפש, אך מאידך ישנם הטוענים שהעולם כן הופך למקום טוב יותר ואחוד יותר. תהליכים של איחוד מדינות כפי שקרה בארה״ב וקורה באירופה, הם חלק מתהליך ארוך ומתמשך של ביטול גבולות ופתרון קונפליקטים בין מדינתיים באמצעי שלום. התקופה מאז סיום מלחמה״ע השנייה הינה מהתקופות עם הכי מעט מלחמות שידע העולם.

אך ישנם רבים במצוקה היום והם לא יוכלו לחכות עד שעתיד אוטופי זה יקרה.

איני חושב שישנו פתרון אחד ומקיף לבעיה. הפתרון צריך להיעשות על ידי פעילויות רבות ונקודתיות. לדוגמה, הפעילות הראשונה להצלת הפליטים לדעתי, צריכה להיות בנקודת המוצא, לפעול במדינות מהן יוצאים הפליטים ביתר נחישות על מנת להסיר איום קיומי מהאוכלוסייה. סוריה, לדוגמה, מאז החל המשבר, הינה מהמדינות עם מספר הפליטים הגדול ביותר בשנים האחרונות.
אך כאן אני מודה במגבלתי, איני מעורה מספיק בתהליכים שקורים ובניסיון להחזיר שקט לשכנה הבעייתית באופן שאוכל להציע פתרון מעשי לבעיה. במבחן התוצאה, התוצאה איומה ומספר האנשים שהפכו לפליטים חסרי כל ותלויים בחסדי אחרים עומד על מיליונים, שלא לדבר על המספר הבלתי נתפש של הרוגים ופצועים.

ישנן פעילויות רבות של האו״ם, הבנק העולמי ומוסדות נוספים, בשיפור תשתיות, יצור תעשיות ומקורות פרנסה במדינות הנחשלות, אך זה רחוק מלהיות מספיק ונדרש הרבה יותר. כל מקור הכנסה במדינות אלו מוריד את הצורך בהגירה.
הפתרון שהעלית צריך אף הוא להיות חלק מדרך ההתמודדות, גם אם יהיה מוגבל וייתן מענה רק לחלק מהפליטים.
מדינת ישראל משלמת כיום 3500$ לאדם במשפחת פליטים המוכנים לחזור למדינתם, וחלקם מוכנים לקחת את הכסף ולחזור למדינתם. האם ניתן להרחיב זאת ליותר פליטים?

אך נשאלת השאלה מה אני כפרט יכול לעשות על מנת להביא לשיפור? כל אחד ששואף לעולם טוב יותר צריך להיות מוטרד ולחפש את המעשה, אף אם הקטן ביותר, שיכול לעזור לפליט. בישראל כרגע ששטף של פליטים חדשים נבלם וניתן למחוק את החשש מעידוד פליטים חדשים מלהגיע, יש למצוא דרך לתת להם להתפרנס, ויש תועלת בעבודתם למשק הישראלי. יש ליזום עבודות שיעודדו את פיזורם ברחבי הארץ, אם זה בעבודות תשתית ואם בעבודות חקלאות, ובכך להוריד את ריכוזם בדרום תל אביב. ויש להמשיך את מדיניות עידוד הגירתם חזרה בהסכמה באמצעות הטבות והסכמי הגנה עם מדינות המוצא שלהם. להשפיע בעולם זה מעט יותר מורכב, אך גם מכתב כגון זה ששלחת, יש לו השפעה, ואם רבים נוספים יזמו ויפעלו לחפש פתרון טוב יותר, יהיה שינוי שיביא לעולם טוב יותר. או לפחות כך אני מאמין...

מי צריך לשלם את עלות גיוס החרדים ?

מיכאל רוטשילד

הדברים נכתבו בתגובה לטענה שבגלל שאנו חיים במדינה דמוקרטית עלינו להסכים לחלק מחוקי הכפייה הדתית של החרדים ולשאת בעלות ציות החרדים לחלק אחר מהם (כמו העלות הנוספת של יחידות חרדיות בצבא).
לדעתי לא מדובר כאן בפשרות שמתחייבות מן הדמוקרטיה אלא בפשרות שאנו מתנדבים להתפשר מול חברה אנטי דמוקרטית.
החוקים שהמגזר הדתי נלחם עליהם הם חוקים של כפייה דתית ולאלה אין מקום בדמוקרטיה.
כמעט שאין חוקים המחייבים את החרדים לעבור על חוקי דתם (כלומר – יש קצת כאלה – כמו איסור רציחתם של הומואים, דבר שדתם מצווה עליהם לעשות. באופן כללי, החוקים שהחרדי מנוע מלקיים במדינה דמוקרטית הם חוקים אנטי דמוקרטיים) ואין להסכים עם חוקים שיחייבו את מי שאינו מאמין ביהדות לציית לחוקיה או לשלם על ציותם של אחרים לחוקים אלה.

לכן הפתרון הנכון (אבל ברור לי שכמו כל הפתרונות הנכונים – אין סיכוי שיתקבל בעידן הפוסט מודרניסטי בו אנו חיים) הוא להשית את כל עלויות דרישות היתר של החרדים – על החרדים עצמם.
אם מישהו רוצה השגחה של רבנות מיוחדת על המזון – שיממן בעצמו את משגיחי הכשרות הנדרשים לשם כך.
אם מישהו רוצה לשרת ללא נשים – שיממן בעצמו את ההפסד הכספי הנגרם בעקבות אבדן חלק מיתרון הגודל של הצבא.
אפשר לעשות זאת, למשל, על ידי על ידי מיסוי נוסף של שכר החובה של מי שדורש לשרת ביחידות עם התנאים המיוחדים.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

תארו לעצמכם דת המחייבת את מאמיניה לשרוף שטר של עשרה ₪ כל בוקר – האם על הצבא לתת למאמינים את השטרות שהם רוצים לשרוף או שמותר לו לדרוש מהם להביא את השטרות מהבית?
למעשה מדובר כאן באותו דבר בדיוק.
עם חוקים הפוטרים חרדים משירות בזמנים מסוימים אין להסכים, כל עוד אין מאפשרים פטור כזה לאחרים (אפשר לחוקק חוקים סימטריים שעל פיהם יוכל כל חייל לקבוע לעצמו מראש זמנים בהם אינו משרת והחרדים יוכלו להשתמש בזכות זו כדי לציית לאיסורים שדתם אוסרת עליהם.
אותו פתרון מתאים, אגב, גם לאופן בו יש לקבוע את ימי המנוחה באזרחות).
עם חוקים הפוטרים נשים חרדיות משירות – כמובן שאין להסכים.
אגב – גם החוקים שנועדו להימנע מכליאת החרדים בשל סירובם לשרת צריכים להחליף את דרכי האכיפה על האוכלוסייה החילונית: אם כדי לא לכלוא אלפי חרדים מחליטים שחרדי שלא משרת יאבד חלק מזכויותיו כאזרח – זה צריך להיות הפתרון גם לגבי חילוני – לא ייתכן מצב בו חרדי שמשתמט מאבד את זכות ההצבעה וחילוני שמשתמט ייאסר (לא ברור לי מי משלם יותר במצב זה וגם לא מעניין אותי. העיקרון צריך להיות עיקרון השוויון).
כאמור – אני יודע שאלו חלומות באספמיא אבל נראה לי שבכל זאת שווה להשמיע את הדברים.

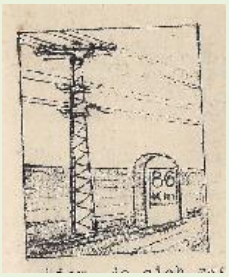
על עמוד החשמל

מרים לוטם

הפליא אותי לקרוא ב"ירוק" ואף לשמוע דברי צער, כאילו עמוד החשמל "המיתולוגי" היה הסמל של רמות השבים. ולא היא. הסילו הגדול ומחסן הביצים, המשאית הכחולה עם סמל אל-על, וקרקור התרנגולות בלולים הם שאפיינו את רמות השבים והיו לה כסמל.
נכון, עמוד החשמל ההיסטורי היה בהיעדר שמות לרחבות, לציון דרך ומראה מקום לבאים מחוץ לכפר, אך אל נא נתבלבל, את עמודי החשמל נשאיר כסמל לחברת החשמל.

כיום, נותרו עצי הפיקוס היפים בכניסה לכפר כמאפיינים את הישוב, ונקווה שלא הגדירות והחומות סביב המגרשים, אלא גינון מטופח וניקיון הרחובות יהיו כסמל ומשל לכפרנו.

הציור מחוברת העשור,
צויר בידי האדריכל פאבל

היה היה אמוד חשמל בלב חולות
והוא ממש קדם לכל ההתחלות ...

מה שסיפר לי עמוד החשמל (אילו יכול היה לדבר)

אסתר שירן

אכן, היו כאן רק חולות, לא בתים, לא עצים ולא כבישים וגם לא אנשים. רק אני עמדתי כאן**, לעיתים עברו ערבים משבט אבו-קישק עם גמליהם חמוריהם...

מאלבום החמש של הכפר

ואז, יום אחד, הופיעו ארבעה אנשים מוזרים, לבושים בגדים משונים ומדברים בשפה שטרם שמעתי. הם דיברו, מדדו, התווכחו והלכו. חלפו רק ימים אחדים והופיעו עוד אנשים, גם הם בבגדים מוזרים ומדברים בשפה מוזרה והתחילו לבנות ממש על ידי: הם בנו לולים, ובנו מחסנים וגרו בהם, הביאו אפרוחים ואחר כך גם בנו בתים. האנשים היו מאוד מנומסים, מאוד חרוצים והיו להם שמות מצחיקים. הם לא רכבו על גמלים, אבל בהחלט כן על חמורים.

מהספר **כפר הולדתי** באדיבות יעל ירקוני

אחר כך בנו ממני לכיוון כביש כפר סבא, וממני לכיוון צפון ומרחוק ראיתי עוד ועוד בתים וגם שמעתי את שם הכפר 'רמות השבים'. ולא רחוק, בסוף המורד בנו את מגדל הסילו של 'הקואופרטיב אל-על'. האנשים המשיכו לדבר בשפה שכבר ידעתי שקוראים לה 'גרמנית'.
ילדיהם, שגם הם דיברו גרמנית בתחילה, עברו לידי יום יום, בדרכם לבית הספר בכפר מל"ל והם למדו מהר מאוד שפה אחרת – לא ערבית ולא גרמנית – אלא עברית!

ממש מולי נפתחה המכולת של 'הומל' וכך זכיתי להכיר את כל אנשי הכפר שבאו לקנות אצלו. על לוח המודעות הצמוד למכולת נתלו מודעות רק בגרמנית!

* חלקים מרשימה זו פורסמו במקומון 'ירוק' ללא ידיעת הכותבת.
** העמוד הוצב כנראה בקיץ 1933, חדשים אחדים לפני הקמת רמות השבים, ראו המסמך מחברת חשמל בסוף הרשימה.

כנראה שבענייני המשק החברים הצליחו יפה, עכשיו כבר עברו לידי מלבד החמורים גם משאיות התוצרת של 'אל-על', שמדי פעם שקעו בחולות (עד שנסלל לאחר לא מעט שנים הכביש). שמעתי שמעבר לגבעה הקימו חוות גידול עופות ורכשו מדגרה, בחצרות הבתים צמחו עצים ופרחים והיו גם חלקות ירקות. גם את בניית בית העם ראיתי מרחוק ושמעתי את צלילי הקונצרטים, ולאחר שנים פתחו בריכת שחייה... הכפר היה ליישוב של ממש!

גב' רוזנוב ובנה הפעוט יונה

מאוסף הארכיון, באדיבות משפחת רוזנוב

חלפו שנים, לפי לוח המודעות ידעתי שהוועד המקומי היה למועצה מקומית, הגרמנית פינתה אט, אט, את מקומה לעברית, הכפר גדל וגדל והלולים הלכו ופחתו. על הכבישים שנסללו נסעו מכוניות, תחילה קטנות וצנועות ואחר כך גדולות ומפוארות (כבר לא עברו ערבים עם גמלים).

מהספר **כפר הולדתי**, באדיבות יעל ירקוני

בסוף גם המכולת עברה למקום אחר ונשאר רק לוח המודעות. הילדים נוסעים באוטובוסים גדולים לבתי ספר רחוקים, רק מעטים עדיין עוברים לידי ברגל או באופניים.

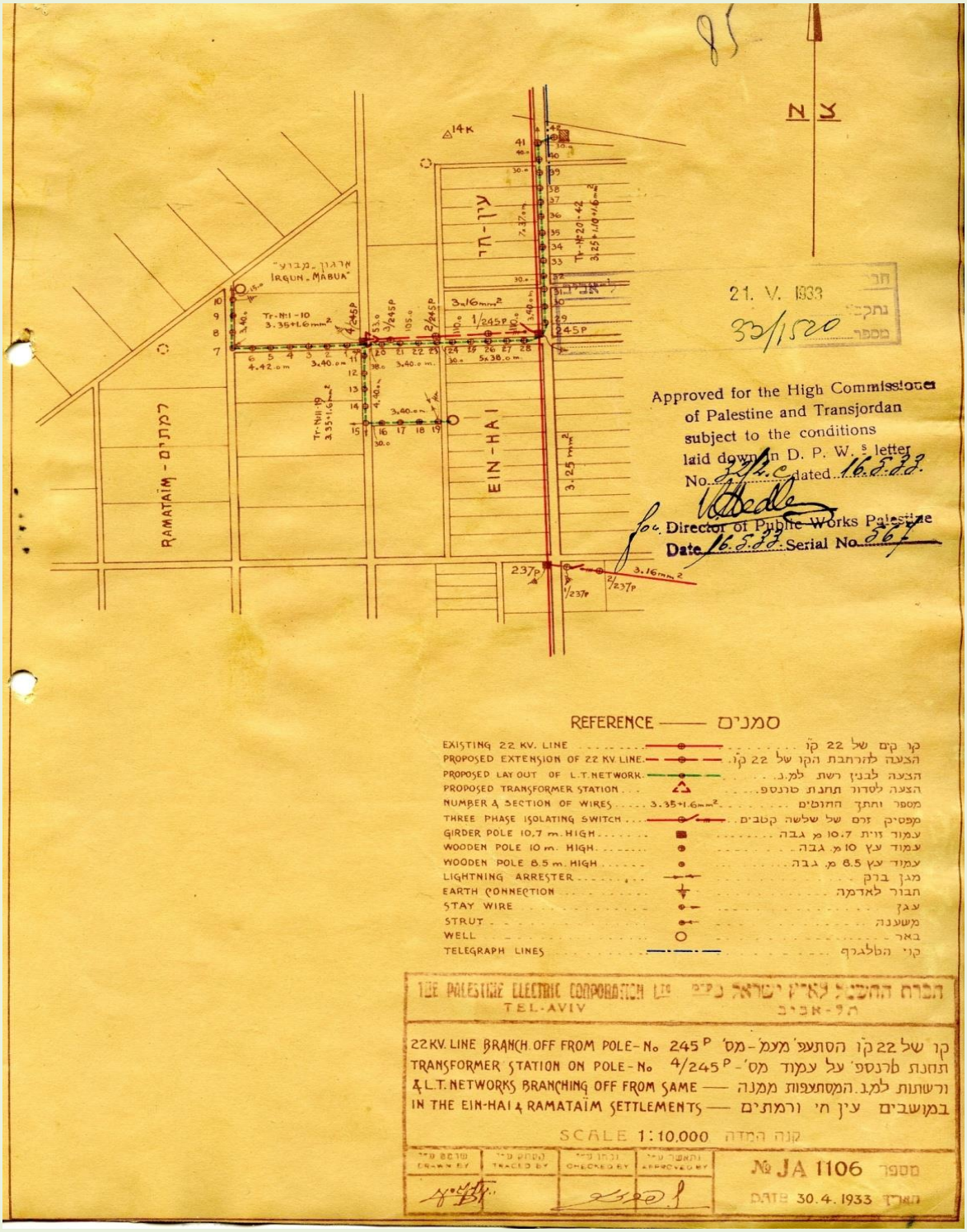
מהסרט: 'מופע חגיגות השמונים של רמות השבים'

האנשים הראשונים, אלה שהקימו את הבתים הראשונים וגידלו את האפרוחים הראשונים, הזדקנו ובזה אחר זה נפטרו – ראיתי את שמותיהם על לוח המודעות. באו הרבה אנשים חדשים, ובנו בתים גדולים ומפוארים. וכבר לא היינו מועצה מקומית, כי סיפחו אותנו למועצה האזורית וגם הלולים כבר נעלמו.

ואני? כן גם אני הזדקנתי... אומרים שאני עכשיו מפגע בטיחותי, ועלי לפנות את מקומי לעמוד חדש, צעיר ומבריק, שלא יעמוד באמצע הכביש ולא ידע כלל מה היה כאן לפניו.

ומה יהיה אתי? אולי יציבו אותי במתחם הנוער ושם אוכל לספר להם על כל ההתחלות...

<u>הערות לתרשים</u>: שימו לב שהקווים מהכביש לכיוון רמות השבים וכן עמוד הטרנספורמטור מס׳ 245/P4 (מספרו של העמוד ׳שלנו׳), הם בגדר הצעה בלבד, כלומר באפריל 1933, טרם היו קיימים.
התרשים ניתן באדיבות ארכיון חברת החשמל

נוער

יומן מי רע – רכז הנוער

פורים - 15.3

בשבת ה- 15.3 יתקיים אירוע פורים המסורתי במתחם הנוער. הנוער שלנו כבר מתכנן, מארגן, חושב ובונה את האירוע של כל השנים! כולם מגיעים.

טיול פסח – 6-8.4

כשבועיים וחצי לאחר חופשת פורים יצאו כלל חניכי השכבה הצעירה לטיול פסח ברמת הגולן! נטייל בנחל תבור (בדרך), ג'ילבון ונחל אל על! כולם יוצאים, אז שריינו תאריכים.

ערב ה"לול" לזורותיו

בשבת ה- 29.3.14 יתקיים ערב ה"לול" לזורותיו.

כל בוגרי לול רמות השדים, רכזים וצוערים

מוצמנים להצטרף לעיד המיוחד שמאורגנים חדרי שכבת י"ד!

ההזמנה של שכבת י"ב:

אנו, שכבת י"ב מ"לול רמות השבים", רוצים להזמין את כל בוגרי צוות ה"לול" למפגש מיוחד של ה"לול" לדורותיו... מפגש מיוחד ומגניב שאנו מארגנים.

ממש נשמח לראות כל אחד ואחת מבוגרי ה"לול" מהשכבות והשנתונים השונים!

בתוכנית:

- מפגש על קפה של בוגרי הלול לדורותיו
- תכנית אמנותית קצרה
- אלבומי תמונות מכל הזמנים

נודה לכל עזרה בפרסום, לכל חבר שיביא חבר ולכל אחד שיעביר לחבריו הקרובים!

חברי שכבת י"ב, תשע"ד

מבצע איסוף פלאפונים- שכבה ט'

פרויקט "חוזר של חניכי שכבה ט' !!!

בשיתוף פעולה עם חברה שממחזרת פלאפונים, יאספו חניכי שכבה ט' את כל המכשירים הסלולאריים המקולקלים והתקינים שאינם בשימוש מכל הבתים.

שימו לב! מכשיר מקולקל בבית פולט קרינה וחומרים מסוכנים!

מבצע איסוף הפלאפונים הישנים מהבתים יערך ביום חמישי, ה- 27.2.14

המבצע מתקיים בראשות שכבת ט' ברמות השבים

וחברת מיחזור הפלאפונים REBEEP.

נקודת איסוף: מתחם תנועת הנוער / בתים.

למה לי לתרום את הפלאפון ?

1. מיחזור של עד 98% מכלל הפלאפון.
2. הכסף שנקבל ייתרם לפעילויות של הנוער במושב.
3. חלק מהפלאפונים ייתרמו לאנשים במדינות עולם שלישי.
4. פלאפונים פולטים קרינה מסוכנת שבסופו של דבר תפגע בך!

לפרטים נוספים – www.rebeep.co.il

מקווים שתיקחו חלק ! **שכבת ט' רמות השבים וחברת rebeep**

alon.ramot.hashavim@gmail.com

בימים ההם...

פרדס טוסקניני

בהבזק הקודם דובר על הצורך של הכפר באולם תרבות, לקיום אסיפות התושבים, ההרצאות והקונצרטים. הדרך אל היעד הזה עוברת דרך ביקוריו של מנצח התזמורת המהולל –טוסקניני, בארץ ישראל.

ברוניסלב הוברמן, הקים בשנת 1936 את "התזמורת הסימפונית הארץ ישראלית" (Palestine Symphony Orchestra), שהייתה מורכבת מכל המוזיקאים היהודים המעולים שגורשו מהתזמורות הגרמניות. לרגל פתיחת הופעותיה של התזמורת הוא הזמין את המאסטרו ארתורו טוסקניני לנצח עליה. בהסכמתו להזמנה נתן טוסקניני ביטוי להתנגדותו למשטר הנאצי ולהזדהותו עם מצוקת היהודים. קונצרט הפתיחה התקיים ב-26 בדצמבר 1936, והתזמורת הופיעה בניצוחו בירושלים, בחיפה, בקהיר ובאלכסנדריה.

ומה כל זה קשור אלינו? האירועים הקשורים לכפרנו תוארו בכתבה שפורסמה כנראה בכתב העת M.B. כתב עת של עולי מרכז אירופה (כיום נקרא יקינתון), בתחילת שנת 1937.

טוסקניני אצל התרנגולות

קטעים מתוך מאמר בגרמנית של הנס ארליך, רמתיים:

קרוב ל-80 אלף נפשות דרות ברמות השבים, לבטח מקום מיוחד. על מנת להשלים הנתונים יש להוסיף שמדובר בנפשות של תרנגולות וכי האוכלוסייה האנושית כוללת רק 50 משפחות, בעלות אופי מיוחד במינו. קרוב ל-20 ראשי משפחה היו בחייהם הקודמים בגרמניה רופאים; 10 היו עורכי דין; וייתרם סוחרים. אף אחד מהם לא התגורר קודם באזור כפרי, עכשיו כולם חקלאים.

הישוב, הנקרא, "הייקים של הביצים" (Eierjekkes), הינו מושג מוכר בחקלאות הפלסטינאית.

משרד אל-על – משרד היישוב

ואז הופרעה פתאום מנוחתם של כפריי-הביצים וזה קרה כך: שוב הגשם ירד באופן פלסטיני אמיתי, כלומר, בנחלים, בזרמים. במשרד היישוב ישבו שתי גברות במצב רוח רע, בדיכאון בעקבות מזג האוויר, מפני ששתיהן "אוהבות שמש". הדלת נפתחה ואנשים נכנסים. גבר אחד בא לקראת אחת הגברות, קד קידה ומושיט לה ידו ואומר: 'טוסקניני'!

מזג האוויר אינו מתאים לה לבדיחות. אולם זו לא הייתה בדיחה, לפניה עמד המאסטרו בליווי אשתו, ההוברמנים ומשה שלוש - ראש עיריית תל-אביב, ליום אחד. השמועה נפוצה במהירות, אפילו בכפר המונה 80 אלף נפשות (כולל תרנגולות). בהתחלה חייכו באירוניה, 'אותי אתה לא יכול למתוח' ואז נעים בחוסר נוחות, 'או זה בכל זאת אמיתי?' אז מתרגשים ומתלהבים לפגוש מולנו את האיש הגדול (המפורסם) הזה באופן פתאומי.

במשרד התחוללה בינתיים התלהבות גדולה. כל אחד רצה לשמח את האורחים האהובים. גברת טוסקניני קיבלה ביצי רמות אמיתיות, שהוטלו על ידי התרנגולות הכי מוזיקליות... הובא דבש והשיא היה ענף גדול מלא בתפוזים. כולם היו מאושרים, האורחים על קבלת הפנים הלבבית והספונטנית, התושבים על שהתאפשר להם לפנק את אהובם... למחרת סיפרו בתל-אביב כי טוסקניני קיבל מאנשי רמות השבים 10 תרנגולות ופרדס תפוזים שלם...

בעקבות הביקור המוצלח הגו מוקירי התזמורת בתל אביב (היוזמה הייתה כנראה של משה שלוש) רעיון מקורי – להעניק לטוסקניני חלקת אדמה ברמות השבים. את טעמו של השי הזה הסביר רוקח, ראש עירית תל-אביב בנאום חגיגי: "איננו נותנים לך פרחים כי הם נובלים, אלא משהו בעל ערך ובר-קיימא". המפגש השני התרחש ב-30 בדצמבר 1936, הפעם מפגש טקסי מתוכנן – עם אנשי

רמות השבים ותושבי הסביבה. בטקס הוענק לו מה שידוע כ'פרדס טוסקניני'. להלן תיאור הטקס בהמשך הכתבה:

וטוסקניני בא שוב אלינו. יכולנו להכין את קבלת הפנים ולכלול בה את כל אהבתנו לשני האישים, טוסקניני והוברמן. בשעות שהוא היה צריך להגיע השתררה ציפייה דרוכה. אפילו התרנגולות הסכימו עם גורלן והפסיקו לקרקר. כל המעריצים מהסביבה התקבצו בחלקה שלו, איכרים יהודים ופועלים בבגדי עבודה המתינו למאסטרו הגדול...

המכוניות באות. שורר שקט מוחלט. מקהלת ילדים שרה בטון חרישי מנגינה עברית. האדונים מופיעים. הקהל פורץ במחיאות כפיים. ראש הוועד של רמות, רועה הצאן של 80 אלף, נושא נאום בעברית ובצרפתית. משה שלוש מגיש את תעודת הבעלות על הפרדס ואומר כמה מילים בשם העיר תל אביב. טוסקניני חותם על תעודת-המתנה ועומד על החלקה שלו. מחיאות כפיים. שותלים ברושים. טוסקניני לוקח מידי הגנן את האת ושותל במו ידיו. כולם עושים כדוגמתו...

טוסקניני והקהל

טוסקניני, הוברמן והמלווים מעיינים באלבום, מתנת הכפר

הילד מאיר קיבא (גבע) מגיש פרחים לאורחת

הגב' טוסקניני חוזרת שוב ושוב לעץ הקטן שלה ומפלסת את הקרקע. שלשה ילדים קטנים של תושבי הכפר מביאים סלים עם פרחים, ביצים, תפוזים ודבש – מוצרי 'הכפר של טוסקניני'... דמעות בעיניו של המאסטרו "אחזור אליכם בקרוב"! הוא מבקש ממשה שלוש, שיתרגם זאת לילדים; הילדים ואנחנו מחכים שטוסקניני שלנו שוב יחזור.
דמעות בעיניו של המאסטרו, "אחזור אליכם בקרוב". הוא מבקש ממשה שלוש, שיתרגם לילדים; ואנו מחכים שטוסקניני יחזור אלינו...

מה בין הפרדס לבית העם? על כך יסופר בהבזק הבא

מקורות: הכתבה, שתורגמה בידי ראובן שטיינהרדט, חנה וינטר ותמר ישר
התמונות מאוסף הצילומים של הארכיון

השתתפות בצער

הועד והתושבים משתתפים בצערם של
משפחת בירנצוויג במות טובה מסינג-פרומין ז"ל
משפחת מיזל במות אריה ז"ל
משפחת וינמן במות יורם ז"ל
מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

תודה למנחמינו

תודה לכל מנחמינו, מוקירי זכרו של יורם וינמן שהיו אתנו בשעותינו הקשות.
בתודה ובהוקרה,
שרה (ששי) וינמן וילדיה.
משפחות וינמן, פלכסר ומיכאלי.

alon.ramot.hashavim@gmail.com